

Diumenge 30 (B) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Mc 10,46-52): En aquell temps, Jesús sortí de Jericó amb els deixebles i molta gent. El fill de Timeu, Bartimeu, cec i captaire, s'estava assegut vora el camí. Va sentir dir que passava Jesús de Natzaret i començà a cridar: «Fill de David, Jesús, tingues pietat de mi!». Tothom el renyava perquè callés, però ell cridava encara més fort: «Fill de David, tingues pietat de mi!». Jesús s'aturà (...).

La pregària de petició de béns

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)

(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui contemplem el cec Bartimeu, captaire, que «s'estava assegut vora el camí» a l'entrada de Jericó. Precisament, per aquest camí passa Jesús Natzarè. És el camí que condueix a Jerusalem, on es consumarà la Pasqua, la seva Pasqua sacrificial per a nosaltres.

En aquest camí el Senyor troba Bartimeu, que ha perdut la vista. Llurs camins es creuen, esdevenen un únic camí. «Fill de David, Jesús, tingues pietat de mi!», crida el cec amb confiança. Aquesta oració toca el cor del Crist, que es deté, el mana cridar-lo. El moment decisiu fou l'encontre personal, directe, entre el Senyor i aquell home que patia. Es troben un enfront de l'altre: Déu, amb el seu desig de guarir, i l'home, amb el seu desig d'ésser guarit. Dues llibertats, dues voluntats convergents.

—«Què vols que faci per tu?». Déu ho sap, però pregunta; vol que sigui l'home qui parli. Vol que l'home es posi de peu dret, que trobi el valor de demanar allò que li correspon per la seva dignitat.